

Sygn. akt: II AKa 450/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Robert Kirejew
Sędziowie	SA Karina Maksym SO del. Rafał Doros (spr.)
Protokolant	Agnieszka Bargiel

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Sosnowiec-Południe w Sosnowcu Jarosława Hofmana

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2021 r. sprawy

1. **T. M.**, s. Z. i B., ur. (...) w C.

oskarżonego o czyn z art. 258§3 kk; art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 kk i art. 12§1 kk

2. **M. S.**, s. T., i J., ur. (...) w S.

oskarżonego o czyn z art. 258§1 kk; art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 kk i art. 12§1 kk; art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

3. **D. M.**, s. T. i B., ur. (...) w S.

oskarżonego o czyn z art. 258§1 kk; art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§ 1 kk i art. 12§1 kk; art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

4. **B. M.**, c. P. i L., ur. (...) w S.

oskarżonej o czyn z art. 258§1 kk; art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 kk i art. 12§1 kk

na skutek apelacji prokuratora i obrońców

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 22 lipca 2020 roku, sygn. akt V K 266/19

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- w punkcie 5 w części dotyczącej oskarżonej B. M. uzupełnia podstawę wymiaru kary o art. 60 § 2 k.k. i art. 60 § 6 pkt 3 k.k.,

- w punkcie 5 w części dotyczącej oskarżonego D.M. uzupełnia podstawę wymiaru kary o art. 60 § 1 k.k. i art. 60 § 6 pkt 3 k.k. i wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość pojedynczej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

- w punkcie 6 eliminuje z opisu czynu słowo „znacznej” i uznaje oskarżonego M. S. za winnego występku z art. 58 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierza mu na podstawie wskazanego przepisu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

- w punkcie 7 eliminuje z opisu czynu słowo „znaczną” i uznaje oskarżonego D.M. za winnego występku z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierza mu na podstawie wskazanego przepisu karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności,

- uchyla punkt 8 oraz 14 tiret pierwsze i na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 23 czerwca 2020 roku w związku z art. 4 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu M. S. nową karę łączną w wymiarze 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 22 marca 2019 roku godzina 11:20 do dnia 8 kwietnia 2021 roku,

- uchyla punkt 9 i 14 tiret drugie i na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 23 czerwca 2020 roku w związku z art. 4 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu D. M. nową karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 22 marca 2019 roku godzina 11:44 do dnia 23 marca 2019 roku oraz od dnia 25 listopada 2019 roku godzina 6:55 do dnia 22 lipca 2020 roku,

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Karina Maksym SSA Robert Kirejew SSO del. Rafała Doros

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 450/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	5	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 22 lipca 2020 r. sygn. akt V K 266/19

1.2. *Podmiot wnoszący apelację*

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. *Granice zaskarżenia*

1.1.1. <i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. <i>Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w	

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	-----			
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	-----			

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	
---	--

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Zarzut obrońcy oskarżonego T. M. naruszenia przepisów postępowania, które miało wpływ na treść wyroku, a to art. 7 k.p.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny materiału dowodowego, na podstawie którego ustalił stan faktyczny w sprawie.</p> <p>Sąd odwoławczy podkreśla, że obdarzenie wiarą w całości lub w części jednych dowodów oraz odmówienie tej wiary innym, jest prawem sądu, który zetknął się z tymi dowodami bezpośrednio i pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k., jeżeli tylko zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, stanowi przy tym wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i</p>		

doświadczenia życiowego. O przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów można mówić tylko wtedy, gdy ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego zawiera oczywiste błędy natury faktycznej (np. niedostrzeżenie istotnych dowodów czy okoliczności), bądź logicznej (niezrozumienie implikacji wynikających z treści dowodów).

Sąd I instancji ocenił zebrane dowody w sposób logiczny i zgodny z zasadami doświadczenia życiowego. Wbrew stanowisku obrońcy oskarżonego słusznie przyznał walor wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego D. M. złożonym w postępowaniu przygotowawczym, kosztem jego wyjaśnień złożonych na rozprawie. D. M. na etapie śledztwa nie tylko przyznał się do zarzucanych mu czynów, ale ponadto opisał rolę oskarżonych T. M. i M. S. w popełnieniu przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Całkowicie gołosłowne były zarzuty obrońcy T. M., który twierdził, że oskarżony M. M. złożył w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnienia pod naciskiem organów ścigania i nie miał możliwości swobodnej wypowiedzi. Co innego wynika bowiem z protokołów jego przesłuchania. Oczywiście jest, że D. M. w czasie prowadzonego śledztwa znajdował się pod presją, ale nie ze strony organów ścigania, tylko z uwagi na sytuację procesową, w jakiej się znalazł. W takiej sytuacji jest czymś naturalnym, że towarzyszyła mu obawa dotycząca możliwości zastosowania wobec niego środków zapobiegawczych. Podjął jednak dobrowolną i samodzielną decyzję o ujawnieniu w czasie przesłuchania okoliczności

popelnienia przestępstwa. Wyjaśnienia oskarżonego D. M. złożone na rozprawie były natomiast nielogiczne i nieprzekonujące. Oskarżony nie podał racjonalnych powodów, które skłoniły go do zmiany wyjaśnień. Stąd pozytywna ocena jego wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym, kosztem złożonych na rozprawie była prawidłowa. Trzeba podkreślić, że wyjaśnienia D.M.z etapu śledztwa znajdowały potwierdzenie w dowodach z protokołów oględzin nagrań monitoringu hurtowni oraz nagrań rozmów telefonicznych jakie prowadził, a w szczególności w dniu 22 marca 2019 r., w zeznaniach świadka A. K. oraz w opinii kryminalistycznej. Wskazane dowody ocenione łącznie nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do ustalenia przez sąd I instancji stanu faktycznego w sposób prawidłowy. Sąd I instancji w świetle powyższych dowodów słusznie nie dał wiary wyjaśnieniom pozostałych oskarżonych, w tym T. M..

Nie można przyznać racji obrońcy, który zarzuca sądowi I instancji dowolną ocenę materiału dowodowego. Skarżący w złożonej apelacji traktuje poszczególne dowody w sposób wybiórczy i jednostronny i w zasadzie prowadzi jedynie polemikę z oceną, którą przeprowadził sąd I instancji.

Wniosek

Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 5 poprzez zmianę kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu T. M. poprzez przyjęcie, że swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>		
<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek jest oczywiście bezzasadny z powodów, dla których sąd odwoławczy nie podzielił zarzutu obrońcy obrazy przepisu postępowania. Sąd I instancji ustalił prawidłowo stan faktyczny i dokonał jego właściwej oceny prawnej.</p> <p>Wbrew stanowisku obrońcy oskarżonego, znamię przedmiotowe uczestniczenia w obrocie z art. 56 ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii odnosi się nie tylko do zachowań związanych z bezpośrednim przekazywaniem środków odurzających innej osobie, ale także do zachowań składających się na funkcjonowanie takiej osoby w obrocie, jak magazynowanie środków, udostępnianie lokalu, w którym ma dojść do wprowadzenia środków do obrotu itd. Uczestnictwem w obrocie jest więc zachowanie każdego, kto ma odegrać pewną rolę w procesie wprowadzenia do obrotu środków odurzających lub substancji psychotropowych. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 18.11.2015 r., V KK 341/15, LEX nr 1923856).</p> <p>W ocenie sądu odwoławczego oskarżony T. M. działając wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi osobami oskarżonymi w sprawie oraz z innymi osobami (organizatorami dostawy środka odurzającego) poprzez zakup ponad 57 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste i ich przyjęcie na teren hurtowni w S., gdzie następnie</p>		

były przechowywane dopuścił się przestępstwa uczestniczenia w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości z art. 56 ust. 3 ww. ustawy.

Oskarżony dalece wykroczył poza „tworzenie warunków do przedsięwzięcia czynu zmierzającego bezpośrednio do jego dokonania” (art. 16 § 1 k.k. – definicja przygotowania). Etap czynności przygotowawczych sprowadza się bowiem do takich zachowań jak przykładowo stworzenie planu przedsięwzięcia, nawiązanie kontaktów z dostawcą, ustalenie ceny i warunków dostawy środków odurzających. Czynność polegająca na kupieniu znacznej ilości – ponad 57 kilogramów środka odurzającego i jego przechowywanie na terenie hurtowni w S. wychodzi zdecydowanie poza zakres przygotowania i stanowi już karalne uczestniczenie w obrocie znaczną ilością środków odurzających z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

3.2.

Zarzut obrońcy oskarżonego T. M. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść poprzez uznanie, że oskarżony T. M. działając wspólnie i w porozumieniu z M. S., D.M. i B. M. i innymi osobami odpłatnie przyjął środek odurzający w postaci ziela konopi w celu przekazania go innym osobom, a tym samym uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

Błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia to błąd, który wynika bądź z niepełności postępowania dowodowego (błąd „braku”) bądź też z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd „dowolności”). Może on więc być wynikiem niezajomości określonych dowodów lub nieprzestrzegania dyrektyw obowiązujących przy ocenie dowodów, wynikających z art. 7 k.p.k.

W rozpoznawanej sprawie obrońca oskarżonego wywodził błąd w ustaleniach faktycznych z przekroczenia przez sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów. Sąd odwoławczy opisał już w części 3.1 formularza z jakiego powodu nie podzielił zarzutu dotyczącego obrazy art. 7 k.p.k. Sąd I instancji nie dopuścił się także błędu „braku”, ponieważ dysponował pełnym materiałem dowodowym, który pozwalał na dokonanie właściwych ustaleń faktycznych.

Sąd odwoławczy jeszcze raz podkreśla, że zebrane w sprawie dowody w sposób absolutnie jednoznaczny wskazują na fakt zakupu od innej osoby przez oskarżonego T. M., działającego wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi oskarżonymi i innymi osobami ponad 57 kilogramów marihuany. Fakt zakupu środka odurzającego w celach handlowych wynika wprost z wyjaśnień D. M.. Ale także z dowodów w postaci stenogramów rozmów telefonicznych i z nagrań monitoring. Wreszcie ilość zatrzymanej marihuany świadczy, że był to towar przeznaczony na

sprzedaż w sposób hurtowy, a nie detaliczny.		
Wniosek		
Wniosek o zmianę kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu T. M. w punkcie 5 przez przyjęcie, że wyczerpuje on znamiona przestępstwa z art. 57 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek jest niezasadny z powodów opisanych wyżej w rubryce 3.1 formularza.		
3.3.	Zarzut obrońcy oskarżonego M. S. obraży przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu, przypisanego oskarżonemu w punkcie 5 zaskarżonego wyroku.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Wbrew stanowisku obrońcy Sąd I instancji nie ustalił, że doszło do wprowadzenia do obrotu środków odurzających. Sąd ustalił, że oskarżony M. S., działając wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi oskarżonymi i innymi osobami uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego. Sąd dla przyjęcia kwalifikacji prawnej z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii nie miał obowiązku ustalenia osób, które sprzedały oskarżonym ponad		

57 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste. Wystarczy, że ustalił, że oskarżeni T. M. i M. S. nabyli taką ilość środka odurzającego, który został im dostarczony, a następnie przechowywali go na terenie hurtowni w S.. Sąd I instancji, opierając się na wyjaśnieniach D.M.ustalił, że oskarżeni nabyli środek odurzający w celach handlowych. Okoliczność tą podkreślił uzasadniając zastosowaną kwalifikację prawną czynu.

W ocenie sądu odwoławczego w świetle wyjaśnień D. M. w części w której zostały uznane za wiarygodne oraz w świetle dowodów z protokołu oględzin monitoringu oraz z protokołów - stenogramów rozmów telefonicznych oskarżonych, a w szczególności D.M. z dnia 22 marca 2019 r. nie budziła wątpliwości kluczowa rola oskarżonego M. S. w popełnieniu przestępstwa. Także z zeznań świadka A. K. wynikało, że oskarżony został ujęty w dniu 22 marca 2019 r. na gorącym uczynku, kiedy starał się ukryć przechowywany środek odurzający.

W ocenie Sądu odwoławczego oskarżony M. S. działając wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi oskarżonymi w sprawie oraz z innymi osobami (organizatorami dostawy środka odurzającego) poprzez zakup ponad 57 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste i ich przyjęcie na teren hurtowni w S., gdzie następnie były przechowywane dopuścił się przestępstwa uczestniczenia w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości z art. 56 ust. 3 ww. ustawy.

Wniosek

<p>Wniosek o zmianę kwalifikacji prawnej czynu z punktu 5 wyroku przez przyjęcie art. 57 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek okazał się całkowicie niezasadny z powodów, z których sąd odwoławczy nie uwzględnił zarzutu obrońcy.</p> <p>Oskarżony M. S. swoim zachowaniem wykroczył bowiem poza „tworzenie warunków do przedsięwzięcia czynu zmierzającego bezpośrednio do jego dokonania” (art. 16 § 1 k.k. – definicja przygotowania). Etap czynności przygotowawczych sprowadza się bowiem do takich zachowań jak przykładowo stworzenie planu przedsięwzięcia, nawiązanie kontaktów z dostawcą, ustalenie ceny i warunków dostawy środków odurzających. Czynność polegająca na kupieniu znacznej ilości – ponad 57 kilogramów środka odurzającego i jego przechowywanie wychodzi zdecydowanie poza zakres przygotowania i stanowi już karalne uczestniczenie w obrocie znaczną ilością środków odurzających z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>		
<p>3.4.</p>	<p>Zarzut z art. 438 pkt. 2 k.p.k. - obrazy przepisów postępowania, mającej wpływ na treść punktu 6 wyroku, a to art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodu z wyjaśnień oskarżonego D.M.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Sąd I instancji ocenił zebrane dowody w sposób logiczny i zgodny z zasadami doświadczenia życiowego. Wbrew stanowisku obrońcy oskarżonego słusznie przyznał walor wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego D. M., złożonym w postępowaniu przygotowawczym, kosztem jego wyjaśnień złożonych na rozprawie (szerzej na ten temat w rubryce 3.1 formularza). D.M.na etapie śledztwa nie tylko przyznał się do zarzucanych mu czynów, ale ponadto wskazał, że to M. S. udzielił mu 13,65 grama środka odurzającego – ziela konopi innych niż włókniste.</p> <p>Należy podkreślić, że D. M. w czasie rozprawy zaprzeczył swoim wcześniejszym wyjaśnieniom, w których obciążał oskarżonego M. S.. Uczynił to jednak w sposób nieprzekonujący. Nie potrafił logicznie wytłumaczyć zmiany wyjaśnień. W ocenie Sądu odwoławczego wyjaśnienia oskarżonego D. M. złożone na etapie śledztwa były o wiele bardziej logiczne i przekonujące. Przede wszystkim znajdowały potwierdzenie w omawianym zakresie w protokołach przeszukania i zatrzymania oraz w opinii Laboratorium Kryminalistycznego KWP w K..</p> <p>W ocenie Sądu odwoławczego obrońca oskarżonego w złożonej apelacji prowadził jedynie polemikę z oceną dowodów przeprowadzoną przez sąd I instancji.</p>	

Wniosek		
Wniosek o zmianę kwalifikacji prawnej czynu z punktu 6 zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie, że oskarżony wyczerpał znamiona z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek zasadny ale nie z uwagi na zarzut obrazy przepisów postępowania, a z uwagi na obrazę przepisów prawa materialnego, o czym będzie szerzej w rubryce 3.5 formularza.		
3.5.	Zarzut obrazy przepisów prawa materialnego, a to art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez przyjęcie, że 13,65 gram środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włóknistych stanowi znaczną ilość.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W rozpoznawanej sprawie było w zasadzie bezsporne, że oskarżony udzielił nieodpłatnie D.M. środek odurzający – marihuanę o wadze 13,65 gram. Sąd I instancji uznał, że była to ilość znaczna.</p> <p>Sąd I instancji nie uzasadnił przyjętej kwalifikacji prawnej z art. 58 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani, co zasługuje na dezaprobatę ze strony</p>		

sądu odwoławczego, tym bardziej, że z taką kwalifikacją prawną nie sposób się zgodzić.

W ocenie sądu odwoławczego, odnosząc się do znamienia „znaczna ilość” na gruncie art. 58 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (jak również na gruncie art. 62 ust. 2 ww. ustawy) nie można abstrahować od rodzaju udzielanego lub posiadanego narkotyku. W omawianej sprawie był to środek odurzający – ziele konopi innych niż włókniste. Przy czym wbrew ocenie wyrażonej w opinii kryminalistycznej KWP w K. ilość tego środka nie pozwalała na odurzenie 299 osób. Powszechnie przyjmuje się w orzecznictwie sądów powszechnych, że jeden gram marihuany wystarcza do odurzenia od 2 do maksymalnie 4 osób. W ocenie sądu odwoławczego w realiach rozpoznawanej sprawy nie można więc uznać, że 13,65 gram marihuany jest znaczną ilością. Takie założenie zupełnie zaciera granice pomiędzy ilością zwykłą, znaczną, a także ilością, która w przypadku czynu z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani pozwala na przyjęcie wypadku mniejszej wagi. Nie można w taki sposób zawężać kryteriów oceny ilości i tym samym zacierać różnic pomiędzy posiadaniem kilkunastu gram marihuany a posiadaniem ilości tego środka odurzającego liczonych w kilogramach lub setkach kilogramów.

Gradacja omawianych pojęć wymaga analizy na gruncie konkretnego przypadku, a w omawianej sprawie sąd odwoławczy wyraża stanowisko, że 13,65 grama jest zwykłą ilością środka odurzającego w postaci marihuany.

<p>Nie można też abstrahować od faktu, że taka ilość w rozpoznawanej sprawie została przeznaczona na użytek własny jednej osoby.</p> <p>Tymczasem z opinii Laboratorium Kryminalistycznego KWP w K. (k. 502) wynikało, że w 13.65 gramach zatrzymanej marihuany znajduje się 299 dawek psychotropowych dla osoby przyjmującej ją po raz pierwszy. Z opinii wynika więc, że w 1 gramie znajduje się 21,9 dawek. Gdyby podążać takim tokiem rozumowania, to wówczas za znaczną ilość należałoby uznawać już 3 gramy marihuany, z czym nie można się zgodzić. Należy też stanowczo odróżnić porcję marihuany jaką zwyczajowo przyjmują osoby ją spożywające od dawki psychotropowej, która teoretycznie może odurzyć osobę, która wcześniej nie miała kontaktu z takim środkiem odurzającym.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę kwalifikacji prawnej czynu z punktu 6 zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie, że oskarżony wyczerpał znamiona z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek był zasadny z powodu uwzględnienia zarzutu obrońcy.</p>		
<p>3.6.</p>	<p>Zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego M. S. za czyn</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	z punktu 6 wyroku kary 1 roku pozbawienia wolności.
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
<p>Zarzut okazał się zasadny w stopniu oczywistym. Przede wszystkim z uwagi na uznanie zarzutu obrońcy dotyczącego obrazu art. 58 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z powodów opisanych w rubryce 3.5 formularza.</p> <p>Sąd odwoławczy ustalił, że ilość środka odurzającego, którą oskarżony udzielił D.M. nie była znaczna i zmienił kwalifikację prawną czynu przypisanego mu w punkcie 6 zaskarżonego wyroku na art. 58 ust. 1 ww. ustawy, który to czyn jest zagrożony karą pozbawienia wolności do lat 3.</p> <p>W ocenie sądu odwoławczego orzeczonej wobec oskarżonego kary 1 roku pozbawienia wolności była oczywiście rażąco niewspółmierna, a więc taka, której nie dało się zaakceptować. Sąd odwoławczy ponownie ocenił stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, mając na uwadze, że udzielił środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości zwykłej - 13,65 gram i nieodpłatnie. Nie można abstrahować od faktu, że udzielił narkotyku osobie, która również uczestniczyła w obrocie środkami odurzającymi i wyłącznie na jej użytek własny.</p> <p>Wskazane okoliczności odnoszące się do zmienionej kwalifikacji prawnej oraz do stopnia społecznej szkodliwości tego czynu, który był średni (niższy niż znaczny) przemawiały za wymierzeniem</p>	

<p>kary bliższej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Z uwagi na dotychczasową karalność oskarżonego sąd odwoławczy wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o orzeczenie kary łagodniejszego rodzaju - wymierzenie kary 6 miesięcy ograniczenia wolności w wymiarze prac społecznych po 20 godzin w stosunku miesięcznym.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z przyczyn opisanych wyżej w rubryce 3.6 formularza zasadnym było obniżenie wymierzonej kary pozbawienia wolności do 3 miesięcy.</p>		
<p>3.7.</p>	<p>Zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności i orzeczonej nawiązki.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd nie podzielił zarzutów obrońcy oskarżonego odnoszących się do przyjętej kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 5, za który to czyn sąd I instancji wymierzył oskarżonemu karę 6 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Sąd odwoławczy wymierzył oskarżonemu z powodów opisanych w rubryce 3.6 formularza za czyn z punktu 6 zaskarżonego</p>		

<p>wyroku przy przyjęciu kwalifikacji prawnej z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Sąd odwoławczy zastosował podobnie jak uczynił to sąd I instancji zasadę pełnej absorpcji i orzekł wobec oskarżonego M. S. nową karę łączną w wymiarze 6 lat pozbawienia wolności.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o wymierzenie za czyn przypisany oskarżonemu w punkcie 5 zaskarżonego wyroku kary maksymalnie 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz o orzeczenie kary łącznej w takim wymiarze, a także o obniżenie wysokości orzeczonej nawiązki do kwoty 1 złoty.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd nie uwzględnił zarzutu obrońcy odnoszącego się do rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności za czyn z punktu 5 zaskarżonego wyroku, o czym będzie szerzej mowa w części dotyczącej zarzutu rażącej niewspółmierności kary z apelacji prokuratora. W konsekwencji nie miał też podstaw do obniżenia orzeczonej przy zastosowaniu pełnej absorpcji kary łącznej.</p> <p>Sąd uznał za całkowicie bezzasadny zarzut dotyczący niewspółmiernie wysokiej kwoty nawiązki. Sąd odwoławczy podzielił argumentację sądu I instancji. Orzeczone nawiązka w wysokości 2500 złotych (w punkcie 13 zaskarżonego wyroku)</p>		

<p>jest w wysokości odpowiedniej do stopnia społecznej szkodliwości czynu z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani. Zważyć należy, że sąd mógł orzec nawiązkę do wysokości 50.000 złotych. Orzeczona w wysokości 2500 złotych nie jest rażąco wygórowana.</p>		
<p>3.8.</p>	<p>Zarzut obrońcy oskarżonego M. S. obraży przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, a to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 145 k.p.k. w zw. z art. 207 k.p.k. poprzez przyjęcie przez sąd w poczet materiału dowodowego i posiłkowanie się w ustaleniach faktycznych materiałami nieudostępnionymi prawidłowo w toku postępowania, które nie spełniają norm w zakresie stenogramu i oględzin, - art. 170 k.p.k. poprzez nie oddalenie "negatywnych" wniosków dowodowych, - art. 170 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez nieprzeprowadzenie dowodów z nagrań załączonych do akt sprawy i posiłkowanie się stenogramami, 	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W ocenie Sądu odwoławczego, wbrew apelacji obrońcy nie ma podstaw do twierdzenia, że dowody z protokołów oględzin z nagrań monitoringu zabezpieczonego w dniu 22 marca 2019 r. w hurtowni spożywczej w S. przy ulicy (...) i protokoły oględzin zapisów rozmów telefonicznych zostały pozyskane nielegalnie. W związku z powyższym sąd I instancji nie był zobligowany</p>		

do wydania postanowienia o odmowie wykorzystania dowodu (negatywne rozstrzygnięcie wniosku dowodowego) na podstawie art. 170 § 1 pkt 1 k.p.k..

Wbrew zarzutowi obrońcy nie było podstaw do kwestionowania treści protokołów oględzin. Obrońca nie przedstawił jakichkolwiek argumentów wskazujących na nierzetelność omawianych protokołów, na ich niezgodność z materiałem źródłowym. W ocenie sądu odwoławczego wskazane dokumenty odzwierciedlają treść zapisów źródłowych.

Z tego powodu nie odtworzenie zapisów w toku rozprawy przed sądem I instancji i dokonanie ustaleń faktycznych na podstawie protokołów oględzin nie stanowiło uchybienia, a w szczególności takiego, które mogło mieć wpływ na treść wyroku.

Należy także podkreślić, że sąd samodzielnie rozstrzyga o istnieniu przesłanek dla uznania dowodu za niedopuszczalny. Taką ocenę, przy braku postanowienia można przeprowadzić w ramach pisemnych motywów wyroku. Przyjęcie dowodu jako dowodu formalnie dopuszczalnego w świetle art. 168a nie zwalnia sądu od oceny jego wiarygodności. Podkreślić jednak trzeba, że ocena wiarygodności dowodu odnosi się do sfery faktycznej, a nie normatywnej dowodu, tj. dopuszczalności jego wprowadzenia do procesu (Świecki Dariusz (red.), Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany, Lex 2021).

Wreszcie trzeba wskazać, że w aktualnym stanie prawnym art. 168a wyłącza stosowanie art. 170 § 1 pkt

1 jako podstawy oddalenia wniosku dowodowego – poza wskazanymi wyjątkami – z powodu nielegalności dowodu.

Art. 168a k.p.k., regulujący wprowadzenie nielegalnie uzyskanego dowodu do procesu, odnosi się jedynie do dowodów uzyskanych z naruszeniem przepisów postępowania lub za pomocą czynu zabronionego. Na kanwie niniejszej sprawy wymaga ponownego podkreślenia, że dowody w postaci protokołów z oględzin zapisów monitoringu i rozmów telefonicznych nie były dowodami nielegalnymi.

W ocenie sądu odwoławczego sąd I instancji miał prawo i obowiązek wprowadzić omawiane dowody do procesu, nawet w sytuacji gdy prokurator nie wydał decyzji o ich procesowym wykorzystaniu. W aktualnym stanie prawnym sąd mógł całkowicie swobodnie sięgnąć do wskazanych materiałów i czynić na ich podstawie ustalenia, albowiem przepisy art. 168a i 168b k.p.k. stosowane na gruncie rozpoznawanej sprawy się temu nie sprzeciwiają. Należy przyjąć, że nawet naruszenie procedury (brak decyzji prokuratora) nie eliminuje dowodu z procesu.

Wniosek

Wniosek o wymierzenie za czyn przypisany oskarżonemu w punkcie 5 zaskarżonego wyroku kary maksymalnie 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz o orzeczenie kary łącznej w takim wymiarze, a także o obniżenie wysokości orzeczonej nawiązki do kwoty 1 złoty.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z powodów dla których sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów obrońcy oskarżonego.		
3.9.	Zarzut obraży przepisów postępowania, a to art. 626 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt. 2 k.p.k. poprzez pominięcie wniosku obrońcy o zasądzenie kosztów adwokackich za zarzut, od którego oskarżony został uniewinniony.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd nie podzielił zarzutu obrońcy. W razie wydania wyroku uniewinniającego zasadą jest zwrot przez Skarb Państwa uzasadnionych wydatków poniesionych przez oskarżonego. Wydatkami oskarżonego są koszty jakie poniósł on w związku z prowadzonym przeciwko niemu postępowaniem karnym, a więc również te związane z ustanowieniem obrońcy. W ocenie sądu odwoławczego na gruncie rozpoznawanej sprawy oskarżony został co prawda uniewinniony od zarzutu z art. 258 § 1 k.k., ale jednocześnie został skazany za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz za czyn z art. 58 ust. 1 wskazanej ustawy. Wszystkie postawione oskarżonemu zarzuty pozostawały w ścisłym związku. Dlatego w ocenie sądu odwoławczego część uniewinniająca zaskarżonego wyroku nie jest znacząca w takim stopniu, który by		

powodował konieczność zasądzenia na rzecz oskarżonego poniesionych przez niego wydatków z tytułu ustanowienia obrońcy z wyboru.		
Wniosek		
O ustalenie kosztów zastępstwa adwokackiego za I instancję zgodnie z obowiązującymi normami i ich zasądzenie za obie instancje.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z powodów wyżej opisanych sąd odwoławczy nie uwzględnił złożonego wniosku.		
3.10.	Zarzut obrońcy oskarżonej B. M. - obraży przepisów prawa materialnego - a to art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2015 r. o przeciwdziałaniu narkomani poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że oskarżona swoim zachowaniem dopuściła się uczestniczenia w obrocie znaczną ilością środków odurzających podczas gdy z okoliczności sprawy wynika, że czyniła co najwyżej przygotowania do wprowadzenia ich do obrotu, ewentualnie je posiadała ale nie w znacznej ilości.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Wbrew stanowisku obrońcy oskarżonej B. M., w ocenie sądu odwoławczego pojęcie uczestniczenia w obrocie z art. 56 ustawy z dnia 29 lipca		

2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii odnosi się nie tylko do zachowań związanych z bezpośrednim przekazywaniem środków odurzających innej osobie, ale także do zachowań składających się na funkcjonowanie takiej osoby w obrocie, jak magazynowanie środków, udostępnianie lokalu, w którym ma dojść do wprowadzenia środków do obrotu itp.. Uczestnictwem w obrocie jest więc zachowanie każdego, kto ma odegrać pewną rolę w procesie wprowadzenia do obrotu środków odurzających lub substancji psychotropowych. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 18.11.2015 r., V KK 341/15, LEX nr 1923856).

W ocenie Sądu odwoławczego oskarżona B. M. działając wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi osobami oskarżonymi w sprawie oraz z innymi osobami (organizatorami dostawy środka odurzającego) wiedziała, że na terenie hurtowni w S. przy ulicy (...), prowadzonej przez jej syna D. M. są przechowywane znaczne ilości środków odurzających. Co więcej oskarżona uczestniczyła aktywnie w umieszczeniu ponad 57 kilogramów środka odurzającego w pomieszczeniach hurtowni.

W dniu 22 marca 2019 r. czyniła starania aby ukryć środki odurzające przed organami Policji i kontroli skarbowej. Jej zachowanie w sposób jednoznaczny wskazuje, że uczestniczyła w procederze polegającym na obrocie znaczną ilością środków odurzających. Wyczerpała znamiona strony przedmiotowej i podmiotowej czynu z art. 56 ust. 3 ww. ustawy.

Oskarżona wykroczyła poza „tworzenie warunków do

<p>przedsięwzięcia czynu zmierzającego bezpośrednio do jego dokonania” (art. 16 § 1 k.k. – definicja przygotowania). Etap czynności przygotowawczych sprowadza się do takich zachowań jak przykładowo stworzenie planu przedsięwzięcia, nawiązanie kontaktów z dostawcą, ustalenie ceny i warunków dostawy środków odurzających. Czynność polegająca na kupieniu znacznej ilości – ponad 57 kilogramów środka odurzającego i jego przechowywanie na terenie hurtowni w S. wychodzi zdecydowanie poza zakres przygotowania i stanowi już karalne uczestniczenie w obrocie znaczną ilością środków odurzających z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 5 i uniewinnienie oskarżonej.</p> <p>Ewentualnie o zmianę kwalifikacji prawnej na art. 57 ust. 1 lub 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na fakt, że Sąd I instancji dokonał logicznej, pozostającej pod ochroną art. 7 k.p.k. oceny dowodów i ustalił prawidłowo stan faktyczny oraz dokonał słusznej oceny prawnej nie było podstaw do uwzględnienia wniosku obrońcy. Szerzej na temat oceny dowodów - w punkcie 3.1 formularza.</p>		

3.11.	Zarzut naruszenia art. 240 k.p.k. poprzez zastosowanie na etapie postępowania przygotowawczego kontroli rozmów telefonicznych wobec oskarżonych bez wydania w tym zakresie postanowienia.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut bezzasadny. Obrońca nie wykazał w jaki sposób podnoszona okoliczność miała mieć wpływ na treść wyroku. Uwzględnieniu zarzutu sprzeciwiają się przepisy art. 168a i 168 b k.p.k. W tym zakresie sąd odsyła do argumentów wskazanych w rubryce 3.8 formularza.		
Wniosek		
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 5 i uniewinnienie oskarżonej. Ewentualnie o zmianę kwalifikacji prawnej na art. 57 ust. 1 lub 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z uwagi na nie uwzględnienie zarzutu obrońcy, w ocenie sądu odwoławczego brak było podstaw do uznania wniosku za zasadny.		

3.12.	Zarzut obrazy art. 632 pkt. 2 k.p.k. poprzez brak zasądzenia, pomimo złożonego wniosku kosztów obrony udzielonej oskarżonej z wyboru, pomimo, że została uniewinniona od zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut jest niezasadny z powodów wskazanych wyżej w rubryce 3.9 formularza.		
Wniosek		
Wniosek o zasądzenie kosztów obrony udzielonej oskarżonej z wyboru za obie instancje.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z uwagi na nie uwzględnienie zarzutu obrońcy, w ocenie sądu odwoławczego brak było podstaw do uznania wniosku za zasadny.		
3.13.	Zarzut obrońcy oskarżonego D.M. - obrazy przepisów prawa materialnego - a to art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2015 r. o przeciwdziałaniu narkomani poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że oskarżony swoim zachowaniem dopuścił się uczestniczenia w obrocie znaczną ilością środków odurzających podczas gdy z okoliczności sprawy wynika, że czynił co najwyżej przygotowania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	do wprowadzenia ich do obrotu, ewentualnie je posiadał ale nie w znacznej ilości.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Wbrew stanowisku obrońcy oskarżonego D. M. pojęcie uczestniczenia w obrocie z art. 56 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii odnosi się nie tylko do zachowań związanych z bezpośrednim przekazywaniem środków odurzających innej osobie, ale także do zachowań składających się na funkcjonowanie takiej osoby w obrocie, jak magazynowanie środków, udostępnianie lokalu, w którym ma dojść do wprowadzenia środków do obrotu. Uczestnictwem w obrocie jest więc zachowanie każdego, kto ma odegrać pewną rolę w procesie wprowadzenia do obrotu środków odurzających lub substancji psychotropowych. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 18.11.2015 r., V KK 341/15, LEX nr 1923856).</p> <p>W ocenie Sądu odwoławczego oskarżony D. M. działając wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi osobami oskarżonymi w sprawie oraz z innymi osobami (organizatorami dostawy środka odurzającego) uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi. Przyjął bowiem ponad 57 kilogramów marihuany do swojej hurtowni gdzie je przechowywał. Uczestniczył aktywnie w umieszczeniu ponad 57 kilogramów środka odurzającego w pomieszczeniach hurtowni. W dniu 22 marca 2019 r. czynił istotne starania aby ukryć środki odurzające</p>		

przed organami Policji i kontroli skarbowej. Jego zachowanie w sposób jednoznaczny wskazuje, że uczestniczył w procederze polegającym na obrocie znaczną ilością środków odurzających. Wyczerpał znamiona strony przedmiotowej

i podmiotowej czynu z art. 56 ust. 3 ww. ustawy.

Oskarżony dalece wykroczył poza „tworzenie warunków do przedsięwzięcia czynu zmierzającego bezpośrednio do jego dokonania” (art. 16 § 1 k.k. – definicja przygotowania). Etap czynności przygotowawczych sprowadza się do takich zachowań jak przykładowo stworzenie planu przedsięwzięcia, nawiązanie kontaktów z dostawcą, ustalenie ceny i warunków dostawy środków odurzających. Czynność polegająca na kupieniu znacznej ilości – ponad 57 kilogramów środka odurzającego i jego przechowywanie na terenie hurtowni w S. wychodzi zdecydowanie poza zakres przygotowania i stanowi już karalne uczestniczenie w obrocie znaczną ilością środków odurzających z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wniosek

Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 5 i uniewinnienie oskarżonego.

Ewentualnie o zmianę kwalifikacji prawnej na art. 57 ust. 1 lub 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzenie kary wolnościowej.

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi powyższe argumenty oraz z uwagi na fakt, że sąd I instancji dokonał logicznej, pozostającej pod ochroną art. 7 k.p.k. oceny dowodów i ustalił prawidłowo stan faktyczny oraz dokonał słusznej oceny prawnej nie było podstaw do uwzględnienia wniosku obrońcy o uniewinnienie oskarżonego lub o zmianę kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu. Szerzej na temat oceny dowodów - w punkcie 3.1 formularza.</p> <p>Sąd odwoławczy, mając jednak na uwadze fakt, że oskarżony jest sprawcą młodocianym, wcześniej nie karany za przestępstwa, uznał za konieczne nadzwyczajne złagodzenie wymierzonej mu kary. W tym celu uzupełnił podstawę wymiaru kary o art. 60 § 1 k.k. i art. 60 § 6 pkt. 3 k.k. i wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 2 miesiące pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.p.k. karę 200 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość pojedynczej stawki na kwotę 10 złotych. Sąd miał na uwadze także postawę oskarżonego w toku procesu - na etapie śledztwa. Złożone wówczas przez oskarżonego wyjaśnienia stanowiły ważny dowód w sprawie. Należy również wskazać, że oskarżony był w sprawie tymczasowo aresztowany od dnia 25 listopada 2019 r. do dnia 22 lipca 2020 r. Jako młody, wcześniej nie karany</p>		

<p>człowiek odczuł już w dotkliwy sposób konsekwencje popełnionego przestępstwa. W ocenie sądu odwoławczego tak wymierzona kara pozbawienia wolności oraz kara grzywny spełnią funkcję w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej.</p>		
<p>3.14.</p>	<p>Zarzut obrońcy oskarżonego D. M. - obraży przepisów prawa materialnego - a to art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez przyjęcie, że oskarżony dopuścił się posiadania znacznej ilości środków odurzających.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut okazał się zasadny z tych samych powodów, które zostały przedstawione w rubryce 3.5 formularza w odniesieniu do oskarżonego M. S.. W ocenie sądu odwoławczego nie można uznać 13,65 gram marihuany za znaczną ilość środka odurzającego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 7 i uniewinnienie oskarżonego.</p> <p>Ewentualnie o zmianę kwalifikacji prawnej na art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzenie kary wolnościowej.</p> <p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd odwoławczy uznając za zasadne argumenty obrońcy dotyczące obrazy art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wyeliminował z opisu czynu przypisanego D.M. w punkcie 7 zaskarżonego wyroku słowo "znaczej", zmienił kwalifikację prawną na art. 62 ust. 1 ww. ustawy i wymierzył oskarżonemu za ten czyn karę 1 miesiąca pozbawienia wolności, uznając ją za adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy oskarżonego, który w czasie czynu był sprawcą młodocianym.</p>		
<p>3.15.</p>	<p>Zarzut obrońcy oskarżonego D.M.naruszenia art. 240 k.p.k. poprzez zastosowanie na etapie postępowania przygotowawczego kontroli rozmów telefonicznych wobec oskarżonych bez wydania w tym zakresie postanowienia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut bezzasadny. Obrońca nie wykazał w jaki sposób podnoszona okoliczność miała mieć wpływ na treść wyroku. Uwzględnieniu zarzutu sprzeciwiają się przepisy art. 168a i 168 b k.p.k. W tym zakresie sąd odsyła do argumentów wskazanych w rubryce 3.8 formularza.</p>		
<p>Wniosek</p>		

<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 5 i 7 i uniewinnienie oskarżonego.</p> <p>Ewentualnie o zmianę kwalifikacji prawnej na art. 57 ust. 1 lub 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzenie kary wolnościowej.</p> <p>O uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Nie zasadny z powodów wyżej opisanych.</p>		
<p>3.16.</p>	<p>Zarzut obrazy art. 632 pkt. 2 k.p.k. poprzez brak zasądzenia, pomimo złożonego wniosku kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z wyboru, pomimo, że został uniewinniony od zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutu obrońcy oskarżonego. W razie wydania wyroku uniewinniającego zasadą jest zwrot przez Skarb Państwa uzasadnionych wydatków poniesionych przez oskarżonego. Wydatkami oskarżonego są koszty jakie poniósł on w związku z prowadzonym przeciwko niemu postępowaniem karnym, a więc również te związane z ustanowieniem obrońcy. W ocenie sądu odwoławczego na gruncie rozpoznawanej sprawy oskarżony</p>		

<p>został co prawda uniewinniony od zarzutu z art. 258 § 1 k.k., ale jednocześnie został skazany za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz za czyn z art. 62 ust. 1 wskazanej ustawy. Wszystkie postawione oskarżonemu zarzuty pozostawały w ścisłym związku. Dlatego w ocenie sądu odwoławczego część uniewinniająca zaskarżonego wyroku nie jest znacząca w takim stopniu, który by powodował konieczność zasądzenia na rzecz oskarżonego poniesionych przez niego wydatków z tytułu ustanowienia obrońcy z wyboru.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O ustalenie kosztów zastępstwa adwokackiego za I instancję zgodnie z obowiązującymi normami i ich zasądzenie za obie instancje.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Nie zasadny z powodów wyżej opisanych.</p>		
<p>3.17.</p>	<p>Zarzut prokuratora obraży przepisu prawa materialnego, mającej wpływ na treść wyroku, a to art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez orzeczenie wobec oskarżonej B. M. kary 1 roku pozbawienia wolności, podczas gdy wskazany przepis przewiduje karę od lat 2 do 12 pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		

<p>Przepis art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przewiduje karę pozbawienia wolności w rozmiarze od 2 lat do 12 lat pozbawienia wolności obok obligatoryjnej kary grzywny. Wymierzenie więc kary pozbawienia wolności poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia stanowi rażącą obrazę cytowanej normy prawnej. Z tego powodu zarzut prokuratora był zasadny w stopniu oczywistym.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego orzeczenia przez wymierzenie oskarżonej za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii kary 4 lat pozbawienia wolności oraz 420 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość pojedynczej stawki na kwotę 100 złotych oraz przez orzeczenie nawiązki na zasadzie art. 70 ust. 4 ww. ustawy w wysokości 20.000 złotych.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek niezasadny z powodów opisanej w rubryce 3.19, z których sąd odwoławczy uzupełnił podstawę wymiaru orzeczonej wobec oskarżonej kary o art. 60 § 2 k.k. i art. 60 § 6 pkt. 3 k.k., konwalidując w ten sposób rażące uchybienie sądu I instancji.</p>		
<p>3.18.</p>	<p>Zarzut prokuratora obrazy przepisu prawa materialnego, mającej wpływ na treść wyroku, a to art. 62</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>

	ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez orzeczenie wobec oskarżonego D. M.kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy wskazany przepis przewiduje karę od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności.	# niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Przepis art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przewiduje karę pozbawienia wolności w rozmiarze od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności. Wymierzenie więc kary pozbawienia wolności poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia stanowiło rażącą obrazę przepisów prawa materialnego. Z tego powodu zarzut prokuratora był zasadny w stopniu oczywistym.		
Wniosek		
Wniosek o zmianę zaskarżonego orzeczenia przez wymierzenie oskarżonemu za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii kary 1 roku pozbawienia wolności.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek niezasadny z powodów opisanej w rubrykach 3.14 oraz 3.19, dla których sąd odwoławczy zmienił kwalifikację prawną czynu na art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i		

wymierzył oskarżonemu D. M. karę 1 miesiąca pozbawienia wolności.		
3.19.	Zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonych wobec oskarżonych T. M., M. S., B. M. i D. M. kar pozbawienia wolności oraz grzywien i nawiązek.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W ocenie Sądu odwoławczego bezzasadny był zarzut prokuratora rażącej niewspółmierności orzeczonych wobec wszystkich oskarżonych kar pozbawienia wolności i kar grzywny, a także w odniesieniu do oskarżonych M. S. i D. M. orzeczonych kar łącznych. Sąd odwoławczy analizując podstawy wymierzonych oskarżonym kar nie znalazł argumentów, które by przemawiały za uznaniem ich jako rażąco niewspółmierne. Zawarte w art. 438 pkt 4 k.p.k. określenie „niewspółmierność” oznacza bowiem „brak proporcji”, czy „odpowiedniości”. Chodzi o ocenę zachowania przez sąd pierwszej instancji proporcji pomiędzy wymiarem kary, a okolicznościami, które miały wpływ na to rozstrzygnięcie. Innymi słowy, rażąca niewspółmierność kary występuje wówczas, gdy sąd pierwszej instancji w jaskrawy sposób nie skoreluje wymierzonej kary ze stopniem winy, społecznej szkodliwości czynu oraz z celami kary.</p> <p>Sąd I instancji wymierzył oskarżonemu T. M. za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu</p>		

narkomanii karę 5 lat pozbawienia wolności oraz karę 400 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych.

W ocenie sądu odwoławczego wymierzona oskarżonemu kara odpowiada znacznemu stopniowi społecznej szkodliwości czynu i wysokiemu stopniowi winy oskarżonego. Wbrew stanowisku prokuratora orzeczonej kary nie jest łagodna. Na surowy wymiar kary orzeczonej wobec oskarżonego T. M. miały wpływ: jego uprzednia karalność, odbywanie wcześniej kar pozbawienia wolności oraz popełnienie przestępstwa w czasie, w którym oskarżony ukrywał się, będąc poszukiwany do odbycia kary pozbawienia wolności. Stopień demoralizacji skazanego jest niewątpliwie wysoki. Mając na uwadze jego dotychczasowy sposób życia, w tym wielokrotną karalność za przestępstwa wysoki był także stopień jego winy. Przy ocenie wymierzonej oskarżonemu kary należało mieć na uwadze stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Podwyższają stopień społecznej szkodliwości czynu sposób i okoliczności jego popełnienia, działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w tym fakt zaangażowania do przestępstwa najbliższej rodziny, a w szczególności syna, który w czasie czynu miał 19 lat. Także ilość środka odurzającego była znaczna – ponad 57 kilogramów. Z drugiej strony zważyć trzeba, że był to stosunkowo najłagodniejszy rodzajowo środek odurzający, dodatkowo o słabej jakości. Wreszcie należy podkreślić, że oskarżony nie wprowadził marihuany do obrotu, a jedynie

uczestniczył w obrocie. Ostatecznie doszło do zatrzymania środka odurzającego przez Policję.

Z uwagi na powyższe okoliczności rozpatrywane łącznie należało uznać orzeczoną wobec oskarżonego karę 5 lat pozbawienia wolności za karę odpowiednio surową.

Wnioski prokuratora o wymierzenie oskarżonemu kary w górnej granicy ustawowego zagrożenia były nie do zaakceptowania i raziły niewspółmierną surowością. Argumenty podnoszone w złożonej apelacji dotyczą okoliczności, które uwzględnił przy wymiarze kary sąd I instancji. Nie było także podstaw do podwyższenia orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny. Nie sposób mówić o rażącej niewspółmierności w sytuacji gdy prokurator żąda orzeczenia 450 stawek dziennych grzywny, a sąd I instancji wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 400 stawek. Domaganie się podwyższenia wysokości pojedynczej stawki z 20 złotych do 200 złotych również nie znajduje uzasadnienia, w sytuacji gdy orzeczono wobec oskarżonego karę bezwzględną pozbawienia wolności i aktualnie oskarżony nie osiąga dochodów, a także nie ma majątku. W ocenie sądu odwoławczego za odpowiednio wyważoną należało uznać orzeczoną wobec oskarżonego T. M. w punkcie 13 zaskarżonego wyroku nawiązkę w wysokości 2500 złotych.

W ocenie sądu odwoławczego tożsame argumenty przemawiają za nieuwzględnieniem zarzutu prokuratora dotyczącego rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego M. S. za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii kary

6 lat pozbawienia wolności oraz kary 400 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych. Także i w tym wypadku wysokość orzeczonych kar determinowały: wysoki stopień winy oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości czynu. Sąd I instancji miał na uwadze, że oskarżony M. S. działał w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. Stąd wymierzona kara pozbawienia wolności jest wyższa niż w wypadku oskarżonego T. M.. W ocenie sądu odwoławczego orzeczona wobec oskarżonego kara uwzględnia jego dotychczasowy naganny sposób życia i jego kryminalną przeszłość. Z całą pewnością orzeczonych: kary 6 lat pozbawienia wolności i kary grzywny nie można uznać za niewspółmiernie łagodne. Są to kary surowe, ale jednocześnie odpowiednie - mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej okoliczności.

W ocenie sądu odwoławczego za odpowiednio wyważoną należało uznać orzeczoną wobec oskarżonego M. S. w punkcie 13 zaskarżonego wyroku nawiązkę w wysokości 2500 złotych.

Wnioski prokuratora o wymierzenie oskarżonemu kary w górnej granicy ustawowego zagrożenia były nie do zaakceptowania i raziły niewspółmierną surowością.

Całkowicie nieuprawniony był także zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego M. S. kary pozbawienia wolności za czyn przypisany mu w punkcie 6 zaskarżonego wyroku. Przede wszystkim z powodów wskazanych w rubryce 3.6 formularza sąd odwoławczy zmienił opis tego czynu i zastosował kwalifikację prawną

z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W konsekwencji dokonanych zmian wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd odwoławczy uchylił orzeczenie o karze łącznej wymierzonej oskarżonemu M. S. oraz o zaliczeniu na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie. Orzekając na nowo o karze łącznej zastosował wobec oskarżonego pełną absorpcję, a to z uwagi na ścisły związek przedmiotowy, ale także podmiotowy pomiędzy czynami przypisanymi oskarżonemu w punktach 5 i 6 zaskarżonego wyroku. Oskarżony udzielił współoskarżonemu dla jego własnych potrzeb zwykłej ilości środka odurzającego – 13,65 gram ziela konopi innych niż włókniste. Tak orzeczona kara łączna 6 lat pozbawienia wolności spełni swoje funkcje w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Nie było potrzeby ani podstaw stosować wobec oskarżonego zasadę asperacji, a tym bardziej zasadę kumulacji, czego żądał prokurator.

Sąd nie podzielił zarzutu prokuratora o rażącej niewspółmierności kary orzeczonej wobec oskarżonej B. M.. Sąd odwoławczy z przyczyn wcześniej wskazanych uzupełnił podstawę skazania wyżej wymienionej o art. 60 § 2 k.k. i art. 60 § 6 pkt. 3 k.k. Sąd I instancji orzekł bowiem wobec oskarżonej karę poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Zdaniem sądu odwoławczego zachodziły warunki do orzeczenia wobec oskarżonej kary z nadzwyczajnym złagodzeniem, ponieważ nawet najniższa kara przewidziana w art. 56 ust. 3 ustawy o

przeciwdziałaniu narkomanii była wobec oskarżonej niewspółmiernie surowa. Jakkolwiek sąd odwoławczy podzielił ustalenia sądu I instancji, który uznał oskarżoną za winną uczestniczenia w obrocie znaczną ilością środka odurzającego, to jednocześnie miał na uwadze, że rola oskarżonej była w popełnieniu przestępstwa drugorzędna. Sprowadzała się do przenoszenia marihuany na teren hurtowni, a następnie na podejmowanych staraniach o jej ukrycie przed organami ścigania. Nie ma dowodów na uznanie roli oskarżonej za równorzędną tej jaką pełnili T. M. i M. S.. Z wywiadu środowiskowego kuratora sądowego wynikało też, że oskarżona bała się męża, a okoliczność ta nie pozostaje obojętna dla ustalenia stopnia jej winy.

Z powyższych powodów sąd odwoławczy uznał za odpowiednią wymierzoną oskarżonej karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, z oddaniem oskarżonej w okresie próby pod dozór kuratora sądowego i z nałożeniem obowiązku informowania kuratora o przebiegu okresu próby. Dla wzmocnienia wychowawczego oddziaływania kary sąd I instancji wymierzył oskarżonej obok kary pozbawienia wolności karę 150 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość pojedynczej stawki na kwotę 10 złotych (z uwagi na trudną sytuację majątkową oskarżonej), a także nawiązkę w wysokości 1000 złotych.

Tak orzeczona kara i środek karny są odpowiednie do stopnia winy oskarżonej i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu. Uwzględniają także jej uprzednią

karalność – były wobec oskarżonej wymierzone kary ograniczenia wolności oraz kara grzywny.

W ocenie sądu odwoławczego żądana przez prokuratora w stosunku do oskarżonej kara oraz nawiązka były rażąco niewspółmiernie surowe.

Sąd odwoławczy zastosował wobec oskarżonego D.M.za czyn przypisany mu w punkcie 5 zaskarżonego wyroku - z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary. Sąd odwoławczy miał na uwadze fakt, że oskarżony jest sprawcą młodocianym, wcześniej nie karany za przestępstwa. W tym celu uzupełnił podstawę wymiaru kary o art. 60 § 1 k.k. i art. 60 § 6 pkt. 3 k.k. i wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.p.k. karę 200 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość pojedynczej stawki na kwotę 10 złotych. Sąd odwoławczy miał na uwadze postawę oskarżonego w toku procesu - na etapie śledztwa. Złożone wówczas przez oskarżonego wyjaśnienia stanowiły ważny dowód w sprawie. Należy również wskazać, że oskarżony był w sprawie tymczasowo aresztowany od dnia 25 listopada 2019 r. do dnia 22 lipca 2020 r. Jako młody, wcześniej nie karany człowiek odczuł już w dotkliwy sposób konsekwencje popełnionego przestępstwa. W ocenie sądu odwoławczego tak wymierzona kara pozbawienia wolności oraz kara grzywny spełnią funkcję w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej.

Sąd odwoławczy uznając za zasadne argumenty obrońcy dotyczące obrazy art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wyeliminował z opisu czynu przypisanego D. M. w punkcie 7 zaskarżonego wyroku słowo "znaczej", zmienił kwalifikację prawną na art. 62 ust. 1 ww. ustawy i wymierzył oskarżonemu za ten czyn karę 1 miesiąca pozbawienia wolności, uznając ją za adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy oskarżonego, który w czasie czynu był sprawcą młodocianym.

Sąd uchylił orzeczenie o karze łącznej wymierzonej oskarżonemu D. M.

oraz o zaliczeniu na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie. Orzekając na nowo o karze łącznej zastosował wobec oskarżonego pełną absorpcję, a to z uwagi na ścisły związek pomiędzy czynami przypisanymi oskarżonemu w punktach 5 i 7 zaskarżonego wyroku. Tak orzeczona kara łączna spełni swoje funkcje w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Nie było potrzeby ani podstaw stosować wobec oskarżonego zasadę asperacji. Dla wzmocnienia wychowawczego oddziaływania kary orzeczono wobec oskarżonego w punkcie 14 wyroku nawiązkę w wysokości 1500 zł.

Z wyżej wskazanych powodów sąd odwoławczy nie podzielił zarzutu prokuratora dotyczącego rażąco niewspółmiernych, orzeczonych wobec oskarżonego D.M. kar pozbawienia wolności, w tym kary łącznej, a także grzywny oraz nawiązki.

<p>W ocenie Sądu Apelacyjnego orzeczone wobec oskarżonych kary są dostatecznie surowe i z całą pewnością nie są karami, których nie można zaakceptować lub, które można określić za niewspółmierne w stopniu rażącym.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oskarżonego T. M. kary 12 lat pozbawienia wolności oraz 450 stawek dziennych grzywny, określając wysokość pojedynczej stawki na 200 złotych oraz nawiązki z art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w wysokości 20.000 zł, - oskarżonego M. S. za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii kary 12 lat pozbawienia wolności oraz 450 stawek dziennych grzywny, określając wysokość pojedynczej stawki na 200 złotych, za przestępstwo z art. 58 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii kary 2 lat pozbawienia wolności, wymierzenie kary łącznej 14 lat pozbawienia wolności oraz nawiązki z art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w wysokości 20.000 zł, - oskarżonej B. M. kary 4 lat pozbawienia wolności oraz 420 stawek dziennych grzywny, określając wysokość pojedynczej stawki na 100 złotych oraz nawiązki z art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w wysokości 20.000 zł, - oskarżonego D.M. za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>przeciwdziałaniu narkomanii kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny, określając wysokość pojedynczej stawki na 20 złotych, za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii kary 1 roku pozbawienia wolności, wymierzenie kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności oraz nawiązki z art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w wysokości 10.000 zł,</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek niezasadny z powodów wyżej opisanej w rubryce 3.19 formularza.</p>		
<p>3.20.</p>	<p>Zarzut prokuratora obrazy przepisu prawa materialnego, mającej wpływ na treść wyroku, a to art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez nieuwzględnienie wskazanego przepisu w podstawie prawnej orzeczonego przypadku dowodów rzeczowych.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Obraza przepisu art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest oczywista.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o orzeczenie przypadku na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>	

	# niezasadny	
Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Sąd nie uwzględnił zarzutu prokuratora, a to zgodnie z art. 438 pkt. 1a k.p.k., ponieważ pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie sądu I instancji z punktu 16 zaskarżonego wyroku jest prawidłowe.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	-----
Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Sąd odwoławczy utrzymał wyrok w zaskarżonej części, w której nie dokonał zmian, a to w zakresie: - czynu przypisanego oskarżonym w punkcie 5, za wyjątkiem uzupełnienia podstawy wymiaru kary wobec oskarżonej B. M. i wobec oskarżonego D. M. oraz wymiaru kary wobec D. M. (w tym zakresie wyrok został zmieniony), - w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu M. S. w punkcie 6 zaskarżonego wyroku z wyjątkiem zmian w opisie czynu , w kwalifikacji prawnej i wymiarze kary,	

<ul style="list-style-type: none"> - w zakresie czynu przypisanego D. M. w punkcie 7 zaskarżonego wyroku za wyjątkiem zmian w opisie czynu, kwalifikacji prawnej i wymiaru kary, - obejmującym punkty 10, 11, 12, 13, 15, 16 i 17. 	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Z powodów wyżej opisanych, z uwagi na nie uwzględnienie zarzutów obrońców i prokuratora w omawianym zakresie.</p>	
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Zgodnie z punktem 1 wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w punkcie 5 w części dotyczącej oskarżonej B. M. - uzupełnienie podstawy wymiaru kary o art. 60 § 2 k.k. i art. 60 § 6 pkt 3 k.k., - w punkcie 5 w części dotyczącej oskarżonego D.M.- uzupełnienie podstawy wymiaru kary o art. 60 § 1 k.k. i art. 60 § 6 pkt 3 k.k. i wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. kary 200 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość pojedynczej stawki na kwotę 10 złotych, - w punkcie 6 - wyeliminowanie z opisu czynu słowa „znaczej” i uznanie oskarżonego M. S. za winnego występku z art. 58 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzenie mu na podstawie wskazanego przepisu kary 3 miesięcy pozbawienia wolności, - w punkcie 7 wyeliminowanie z opisu czynu słowa „znaczną” i uznanie oskarżonego D.M. za winnego występku z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzenie mu na podstawie wskazanego przepisu kary 1 miesiąca pozbawienia wolności, - uchylene punktu 8 oraz 14 tiret pierwsze i na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 23 czerwca 2020 roku w związku z 	

<p>art. 4 § 1 k.k. wymierzenie oskarżonemu M. S. nowej kary łącznej w wymiarze 6 lat pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 22 marca 2019 roku godzina 11:20 do dnia 8 kwietnia 2021 roku,</p> <p>- uchylenie punktu 9 i 14 tiret drugie i na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 23 czerwca 2020 roku w związku z art. 4 § 1 k.k. wymierzenie oskarżonemu D. M. nowej kary łącznej w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 22 marca 2019 roku godzina 11:44 do dnia 23 marca 2019 roku oraz od dnia 25 listopada 2019 roku godzina 6:55 do dnia 22 lipca 2020 roku,</p>	
Zwiąże o powodach zmiany	
Z powodów dla których Sąd uwzględnił częściowo zarzuty obrońców oskarżonych M. S., B. M., D.M. oraz częściowo zarzuty z apelacji prokuratora.	

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>		
5.3.1.1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		

5.3.1.3.1.	Konieczność postępowania	umorzenia	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

5.3.1.4.1.	-----		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia			

1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
punkt 3	Sąd odwoławczy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, z uwagi na ich aktualną sytuację materialną i obciążył nimi Skarb Państwa.

7. PODPIS

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator Prokuratury Rejonowej Sosnowiec - P. w S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze na niekorzyść oskarżonych T. M., M. S., B. M. i D.M., dotyczy punktów 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 i 14 wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego T. M.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	w części, dotyczy punktów: 5 i 13 zaskarżonego wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.13. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	3		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego M. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	w części: punkty 5, 6, 8, 13 i 17 wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.14. zaskarżenia	Granice	
-----------------------------	----------------	--

Kolejny numer załącznika	4		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonej B. M.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	w części: punkty 5, 10, 11, 12, 13, 17 wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.15. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	5

Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego D.M.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	w części: punkty 5, 7, 9, 13 i 17 wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana